

Diasporas jaunieši Latviju neaizmirst

Raksta autors: Dārta Garokalna 07:15 - 03.09.2026 39

ASV Garežera vasaras skolas projektā Mīlestība māmiņām 2 jaunajām un vēl topošajām mammām Latvijā izdalīti vairāk nekā 30 000 autiņu.

Nesen biju atspoguļot projektu *Mīlestība mammām 2*, kuru Amerikā izdomāja Garezera vasaras vidusskolas 3. klase, lai par ASV un Kanādas latviešu ziedojumiem palīdzētu Latvijas un Ukrainas māmiņām. Brīvprātīgi tajā piedalījās arī jaunieši no ASV un Kanādas, un mani pārsteidza, cik piederīgi Latvijai viņi jūtas, kaut nav te dzimuši. Brīvprātīgo vecāki un vecvecāki ārpus Latvijas sākuši jaunu dzīvi, taču jaunieši valodu prot, daži pat bez akcenta.

Esmu novērojusi, ka pie mums, Latvijā, daļai vecākās paaudzes uzskats par jauniešiem ir diezgan skarbs un pesimistisks. Viņus nosoda, ka viņu dēļ Latvijas tradīcijas izzudīs, latviskums pazudīs, ka jaunā paaudze tik to vien grib, kā aizbraukt tur, kur zāle zaļāka, un pēc kāda laika tā pat nevēlēsies sevi asociēt ar dzimteni. Nosodījums jūtams arī tad, kad cilvēki izbrauc no valsts, dažkārt apstākļus nevērtējot objektīvi. Ir arī kritikai atbilstoši gadījumi, bet koncentrēties uz tādiem piemēriem, nevis uz Latvijas patriotiem ārzemēs – tas neradīs lielāku vēlmi tradīcijas kopt.

Kanādas un ASV brīvprātīgie bija pilnīgs pretstats aizspriedumiem – no vienaldzības ne miņas. Jaunieši apzinās diasporas nozīmi un jūt, ka Latvija ir arī viņu zeme, kaut no tās šķir tūkstošiem kilometru. Patiesi aizkustināja kanādietes Lauras Legzdiņas stāsts – viņa pārstāv trešo paaudzi ģimenē, kura dzīvo Kanādā, bet nākamo dzīves posmu vēlas pavadīt Latvijā. Pieteikusies Latvijas Universitātē apgūt sabiedrības vadību un iegūt maģistra grādu. Laura un pārējie iesaistās diasporas jauniešu organizācijās. Tādi piemēri ļauj ticēt, ka arī tie, kas izauguši citā valstī vai tur aizbraukuši, nebūt nav par Latviju aizmirsuši un uzskata to par vērtību, vēlas ko uzzināt par ģimenes dzimteni un tajā pabūt.